

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010361
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4316010361.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti odsúdenému F. K., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného F. K. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 4Pp/16/2016 zo dňa 06.05.2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15. júna 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. K. z
a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol žiadosť odsúdeného F. K. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/68/2013 zo dňa 12.11.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/68/2013 zo dňa 23.11.2015 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku výkonom polovice uloženého trestu odňatia slobody, avšak nespĺnil ani jednu materiálnu podmienku. Odsúdený počas výkonu trestu nepreukázal polepšenie, keďže získal len jednu disciplinárnu odmenu a nemožno od neho očakávať, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život. Z odpisu registra trestov zistil, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rovnakého charakteru, a to aj počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia alebo krátko po uplynutí skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia. Uložené tresty odňatia slobody a to aj nepodmiennečné, nespĺnili svoj prevýchovný účel. Aj v súčasnej dobe si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený, nakoľko sa v skúšobnej dobe opätovne dopustil trestnej činnosti. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania je u odsúdeného vysoké a resocializačná prognóza je nepriaznivá, záverom jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neodporučil.

Dospel k záveru, že na odsúdeného bude i naďalej potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, nakoľko si nevytvoril podmienky na podmiennečné prepustenie.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, odsúdený podal sťažnosť, ktorú aj písomne zdôvodnil. V sťažnosti namietal, že podľa jeho názoru spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu, že súd I. stupňa neposudzoval všetky podstatné skutočnosti a to, že bol disciplinárne odmenený a poukázal i na to, že v prípade podmiennečného prepustenia bude prijatý do zamestnania, aj napriek skutočnosti, že je invalidný dôchodca.

V konečnom návrhu žiadal, aby nadriadený súd jej sťažnosti vyhovel a zrušil napadnuté uznesenie súdu I. stupňa.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený je vo výkone trestu od 16.01.2016 a dňom 16.03.2016 splnil formálnu podmienku vykonaním polovice uloženého trestu odňatia slobody. Počas výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním bol 1-krát disciplinárne odmenený dňa 05.04.2016 pochvalou za vzorný výkon činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Aj keď od nástupu na výkon trestu odňatia slobody ubehol krátky čas získanie jednej odmeny nie je možné považovať za preukázanie aj keď čiastočného polepšenia.

Nebolo preukázané ani splnenie druhej z materiálnych podmienok a to, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti, kde súd posudzoval všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu.

U odsúdeného sa jedná o 7-krát súdne trestanú osobu (aj keď v troch prípadoch sa na neho hľadí ako na netrestaného). Opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody (naposledy 16.01.2016), ktoré naňho nemali dostatočný preventívny účinok. Formálny postoj k vlastnej trestnej činnosti preukázal opakovaným páchaním trestnej činnosti rôzneho charakteru. Navyše je potrebné dodať, že v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia odsúdený opätovne spáchal trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený, a preto Okresný súd Levice uznesením vyslovil, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a nariadil mu vykonať trest, za ktorý je momentálne vo výkone trestu odňatia slobody. Teda očakávanie, že výkon trestu mal na odsúdeného dostatočný výchovný charakter a bude sa vyhýbať protiprávnemu konaniu doposiaľ nepreukázal.

Na podklade hore uvedených skutočností a s odkazom na zákonné správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzali.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.